

[Frederik Lyng.]

tale om den almindelige grønlandske erhvervende befolkning, som jo ikke er ukendt med den slags beskatning i tidligere år. Selv blandt den grønlandske befolkning er der i dag mere og mere forståelse for, at der må indføres et kommunalt skattesystem i Grønland. Ellers har man ikke nogen som helst indflydelse på landets indre opbygning.

P. M. Dam: Man har i forskellige blade og fra anden side givet bolden op til mig i Klaksvigspørgsmålet. Jeg tager imod den med glæde, med den glæde, som den har, der mener at stå stærkt. Jeg står stærkt i dette spørgsmål, er måske den eneste partiformand på Færøerne, der har en ren linie i lægestriden, som har sat hele verdenspressen på den anden ende. Da jeg kun har et kvarters taletid, har jeg desværre ikke ved denne lejlighed tid til at komme frem med en nærmere redegørelse vedrørende min stilling; men jeg håber, at de blade, der har fremsat forskellige anker mod mig, vil være så generøse at give mig plads for den tale, som jeg har skrevet, men som der desværre ikke er tid til at holde ved denne lejlighed.

Jeg vil gerne rette en hjertelig tak til den højtærede finansminister for det efter min mening ganske enestående dygtige arbejde, han har udført med det lykkelige resultat, at konflikten er blevet bilagt uden kamp og med samtlige implicerede parter skriftlige tiltræden, et første klasses statsmandsarbejde.

Uden at kende noget til de skridt, landsstyret i de sidste dage havde taget i lægesagen, fik jeg med nogle minutters varsel besked om at møde sammen med partiformændene i ministerværelset i folketinget. Min stilling i dette møde har jeg refereret i en udtalelse i „Berlingske Tidende“ som et gensvar til en bemærkning vedrørende min holdning. Jeg undlader dog ikke at bekræfte, at jeg i dette møde gik stærkt i rette med landsstyrets holdning og stilling under lægekonflikten, og at jeg ikke kunne undlade at placere en meget væsentlig del af ansvaret for den katastrofale udvikling, lægestriden havde fået, på landsstyret. Landsstyret og landsstyreparterne måtte også tage ansvaret for det, som man kunne have grund til at være bange for ville ske,

hvortil lagmanden svarede, at han påtog sig det politiske ansvar. Men som sagen var kommet til at ligge, med påbegyndt fogedforretning m. m., måtte jeg selvfølgelig erkende, at ministeriet var bundet af både regeringen Erik Eriksens og regeringen Hans Hedtofts givne løfte om politiassistance, når den blev forlangt af landsstyret og flertalspartierne på Færøerne, og jeg erkender, at regeringen af forfatningsmæssige grunde heller ikke kunne sidde landsstyrets anmodning om politiforstærkning overhørig.

Jeg var som sagt forinden statsministerens redegørelse fuldstændig uvidende om den nye fase i lægestriden; men jeg prøvede selvfølgelig straks efter mødet at komme i forbindelse med nøgterne og pålidelige kilder på Færøerne, og jeg blev snart klar over den overhængende fare og de forfærdelige følger, som et eventuelt blodigt sammenstød ville få for Klaksvig, for Færøerne, for politifolkene og for forholdet mellem Færøerne og Danmark, hvorfor jeg satte mig i forbindelse med folketingsmand Johan Poulsen for at drøfte situationen med ham. De ham og andre tilgæede informationer fra Færøerne var i overensstemmelse med det billede, jeg havde fået af situationen.

Skønt det ærede medlem hr. Johan Poulsen og jeg som bekendt ikke har været helt enige om måden og formen for løsningen af konflikten, blev vi hurtigt enige om, at vi måtte gøre, hvad der stod i vor magt for at forhindre et blodigt sammenstød. Vi telegraferede så i fællesskab til forstanderskabet i Klaksvig med henstilling om overfor regering og landsstyre at fremsætte ønske om optagelse af nye forhandlinger om en løsning af lægestriden på lovens grund. Denne henstilling blev efterkommet, hvorved sagen kom ind i en ny bane, der førte til det omtalte lykkelige resultat.

Man har bebrejdet mig mine, som man siger, for drastiske udtalelser til enkelte blade, der har talt med mig om situationen. Denne kritik tager jeg mig let; for mig var det altafgørende at få forhindret et skæbnesvangert blodigt sammenstød. Forresten var mine udtalelser, der var i nøje overensstemmelse med de oplysninger, jeg havde fra forskellige kilder hjemmefra, for intet at regne imod de nyheder, som journalisterne, der var taget til Færøerne for at se på forholdene, telegraferede til deres blade.